

Europeiska unionens officiella tidning

C 302

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

12 december 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Kommissionen

2009/C 302/01	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.5684 – BNP Paribas Assurance/Fortis Insurance International/UBI Assicurazioni) ⁽¹⁾	1
2009/C 302/02	Förklarande anmärkningar till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur	2

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Rådet

2009/C 302/03	Slutsatser av den 26 november 2009 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om att utveckla utbildningens roll i en väl fungerande kunskapstriangel	3
2009/C 302/04	Rådets slutsatser av den 26 november 2009 om fortbildning för lärare och skolledare	6

SV

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 302/05	Rådets slutsatser av den 1 december 2009 om innovativa incitament till effektiva antibiotika	10
2009/C 302/06	Rådets slutsatser av den 1 december 2009 om säker och effektiv hälso- och sjukvård genom e-hälso- vård	12
2009/C 302/07	Utkast till rådets slutsatser den 1 december 2009 om alkohol och hälsa	15

Kommissionen

2009/C 302/08	Eurons växelkurs	19
---------------	------------------------	----

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2009/C 302/09	Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 16.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen – Allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik ⁽¹⁾	20
2009/C 302/10	Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 16.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen – Allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik ⁽¹⁾	21

V Yttranden

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Kommissionen

2009/C 302/11	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.5731 – AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	22
---------------	---	----

Not till läsaren (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende COMP/M.5684 – BNP Paribas Assurance/Fortis Insurance International/UBI Assicurazioni)****(Text av betydelse för EES)****(2009/C 302/01)**

Kommissionen beslutade den 4 december 2009 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sv/index.htm>) under dokumentnummer 32009M5684. EUR-Lex ger tillgång till gemenskapslagstiftningen via Internet.
-

Förklarande anmärkningar till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur

(2009/C 302/02)

I enlighet med artikel 9.1 a andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾ ska de förklarande anmärkningarna till Europeiska gemenskapernas kombinerade nomenklatur ⁽²⁾ ändras på följande sätt:

Sidan 94

Stycket "2208 30 32 och 2208 30 38 Maltwhisky" ska ersättas med följande:

2208 30 30**Single malt whisky**

Skotsk whisky av typen single malt är en spritdryck som framställs i enkelpanna ("pot still") vid ett enda destilleri, genom destillering av jäst mäsik som enbart består av mältat korn.

Stycket "2208 30 52 och 2208 30 58 S.k. blended whisky" ska ersättas med följande:

**2208 30 41
och
2208 30 49****Blended malt whisky**

Skotsk whisky av typen blended malt framställs genom blandning av två eller flera slags skotsk whisky av typen single malt, vilka destillerats eller framställts vid olika destillerier.

**2208 30 61
och
2208 30 69****Single grain whisky och blended grain whisky**

Skotsk whisky av typen single grain är en spritdryck, annan än skotsk whisky av typen single malt eller blended malt, som framställs vid ett enda destilleri, genom destillering av jäst mäsik av mältat korn, med eller utan hela korn av andra spannmålsslag (framför allt vete eller majs).

Skotsk whisky av typen blended grain framställs genom blandning av två eller flera slags skotsk whisky av typen single grain, vilka destillerats eller framställts vid olika destillerier.

Sidan 95

Stycket "2208 30 72 och 2208 30 78 Annan whisky" ska ersättas med följande:

**2208 30 71
och
2208 30 79****Annan blended whisky**

Andra slags skotsk whisky av typen blended ("Blended Scotch Whisky") framställs genom blandning av ett eller flera slags skotsk whisky av typen single malt med ett eller flera slags skotsk whisky av typen single grain.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 133, 30.5.2008, s. 1.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

RÅDET

Slutsatser av den 26 november 2009 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om att utveckla utbildningens roll i en väl fungerande kunskapstriangel

(2009/C 302/03)

Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet,

siktiga utmaningarna från en konkurrenskraftig global ekonomi, klimatförändringar och en åldrande befolkning,

SOM ERINRAR OM

— de centrala värderingarna i den förnyade Lissabonstrategin med inriktning på tillväxt och sysselsättning som ett sätt att nå en gynnsam, rättvis och miljömässigt hållbar framtid för Europa samt kunskapstriangelns viktiga roll i denna process,

— att utbildningens grundlägganden funktion är att bidra till individens utveckling så att alla kan uppnå sin fulla potential i dagens samhälle, och att utbildningsinstitutioner på alla nivåer således har många olika slags funktioner och ansvar; utbildningens speciella funktion som bas för kunskapstriangeln behöver emellertid vidareutvecklas,

— bekräftande från Europeiska rådet i Bryssel den 8–9 mars 2007 om att utbildning "är en förutsättning för en väl fungerande kunskapstriangel (utbildning – forskning – innovation) och spelar en central roll för att stimulera tillväxt och sysselsättning" och uppmaningen från Europeiska rådet i Bryssel den 19–20 mars 2009 till snabba konkreta åtgärder för att "uppmuntra till partnerskap mellan företag, forskning och utbildning" och "öka och förbättra kvaliteten på investeringar i forskning, kunskap och utbildning",

ANSER ATT YTTERLIGARE INTEGRERING AV UTBILDNING, FORSKNING OCH INNOVATION I EN VÄL FUNGERANDE KUNSKAPSTRIANGEL

skulle stärka Europas innovativa kapacitet och utvecklingen av en kreativ och kunskapsintensiv ekonomi och ett kunskapsintensivt samhälle genom

SOM ÄR MEDVETNA OM

— att den långvariga ekonomiska nedgången fortsätter att allvarligt påverka den globala ekonomin och att den förnyade Lissabonstrategin – med sin betoning på kunskapstriangeln – bör utnyttjas fullt ut som bas för en effektiv och hållbar återhämtning i hela Europeiska unionen,

— en väsentligt förstärkt kunskapsbas under konstant utveckling vid universitet⁽¹⁾ och forskningscentrum som snabbt kan ge upphov till innovativa produkter, tjänster, strategier och metoder i ekonomin och samhället som helhet,

— att alla de tre komponenterna i kunskapstriangeln måste fungera väl och fullt ut samverka med varandra om Europeiska unionen ska kunna vara rustad för att möta de lång-

— främjande av en kreativ, innovativ och entreprenörsinriktad inställning bland elever, praktikanter, studenter, lärare och forskare som kan ligga till grund för en successiv utveckling av en förstärkt företagarkultur genom utbildning tillsammans med en mer dynamisk europeisk arbetsmarknad och mer kvalificerad arbetskraft,

⁽¹⁾ I denna text avses med *universitet* alla former av institutioner för högre utbildning.

skulle bidra till att uppnå väsentliga framsteg

- med att nå målet i initiativet Ny kompetens för nya arbetstillfällen att förbättra anställbarheten för EU-medborgarna på en föränderlig arbetsmarknad,
- på moderniseringsagendan för universiteten, ⁽¹⁾

PEKAR PÅ FÖLJANDE SPECIFIKA PROBLEM FÖR UTBILDNINGSEKTORN:

- Behovet av att överbrygga den kulturella klyftan mellan utbildning – i betydelsen undervisning, inläring och överföring av sociokulturella värderingar – och forskning och innovation i den kommersiella sfären.
- Behovet av en mer innovativ och entreprenörsinriktad kultur inom universitetssektorn.
- Behovet av att förbättra kommunikationen och rörligheten mellan undervisnings- och forskningsvärlden, näringslivet och ekonomin i stort samt av att främja rörlighet och utbyte av idéer mellan olika universitets- och forskningsdiscipliner.
- Behovet att ytterligare reformera universitetens lednings- och finansieringsstrukturer och att tillåta mer självständighet men också och ansvarighet, i syfte att befordra mer diversifierade inkomstkällor och effektivare samarbete med affärslivet och att rusta universiteten för att i global skala delta i kunskapstriangeln.

ANSER ATT FÖLJANDE ALLMÄNNA PRINCIPER BÖR UTGÖRA GRUNDVALEN FÖR STRATEGIERNA FÖR ATT KOMMA TILL RÄTTA MED DESSA SPECIFIKA PROBLEM:

- Idén bakom kunskapstriangeln hänför sig till behovet av att öka effekterna av investeringar i de tre aktivitetsformerna – utbildning, forskning och innovation – genom systematisk och kontinuerlig interaktion.
- En fullständig integrering av kunskapstriangeln kräver en mer enad policyutformning och bättre samarbete inom utbildning, forskning och innovation både på europisk nivå och medlemsstatsnivå.
- För att utbildningen ska kunna fylla sin uppgift i kunskapstriangeln måste målen för och resultaten av forskning och innovation återkopplas till utbildningen, undervisningen och inläringen måste ha stöd av en stark forskningsbas och undervisnings- och inlärningsmiljöerna måste utvecklas och förbättras genom att man i högre grad inlemmar kreativt tänkande och innovativa attityder och arbetssätt.
- Den traditionella akademiska kulturen vid universiteten måste kompletteras med en medvetenhet om att den också har en central roll när det gäller att producera en ännu mer kvalificerad, entreprenörsinriktad och flexibel arbetskraft

som kommer att utgöra grunden för ekonomisk tillväxt och välbefinnande samt förhöjd livskvalitet under kommande år. Utbildningen av forskare och universitetslärare bör göra dessa skickade att bättre ingjuta ett innovationstänkande i de organisationer för vilka de arbetar.

- Kunskapstriangeln måste beaktas vid utarbetandet av strategier för livslångt lärande på nationell, regional och institutionell nivå, så att universiteten blir mer engagerade i uppgraderingen av kvalifikationer som är relevanta för kunskapsekonomin och att värdet av tidigare lärande och arbetslivserfarenhet i tillräcklig grad tas tillvara i antagningsbestämmelserna.
- Nya idéer och innovationer föds när olika typer av kunskap möts och genom att nyfikenheten driver sökandet efter ny kunskap. Det är därför av avgörande betydelse att man inser att högkvalitativ utbildning och forskning i samhällsvetenskapliga ämnen och humaniora spelar en viktig roll för innovation, och inte bara naturvetenskap och teknik.
- Pluralismen i Europas universitets- och forskningssystem bör betraktas som en tillgång när det gäller att utarbeta olika strategier för en väl fungerande kunskapstriangel,

FASTSTÄLLER FÖLJANDE SJU PRIORITERINGAR:

1. Att utveckla större samstämmighet mellan utbildnings-, forsknings- och innovationspolitik

Det finns ett behov av ett mer samstämmigt politiskt beslutsfattande på europeisk nivå och medlemsstatsnivå som fullt ut integrerar kunskapstriangelns tre komponenter. Utbildnings-, forsknings- och innovationspolitiken bör ha en ömsesidigt förstärkande verkan för att garantera att en väl fungerande kunskapstriangel utvecklas och att övergången till en verklig kunskapsbaserad ekonomi och ett verkligt kunskapsbaserat samhälle sker snabbare. Kommissionen bör inom ramen för befintliga rapporteringsprocesser i den öppna samordningsmetoden rapportera tillbaka till rådet om de åtgärder som vidtagits inom utbildning, forskning och innovation för att främja integreringen av kunskapstriangeln. Rapporten bör inbegripa vilka mål och förslag till vidareutveckling som fastställts.

2. Att påskynda pedagogiska reformer

Medlemsstaterna bör uppmana utbildningsinstitutioner att se till att läroplaner och undervisnings- och examineringsmetoder på samtliga utbildningsnivåer, även doktorandnivå, inbegriper och främjar kreativitet, innovation och entreprenörskap. Ett sätt att göra detta är att utarbeta läroplaner i kontinuerligt, nära samarbete med forskningsinstitutioner, näringslivet och andra berörda aktörer, beroende på vad som är lämpligt.

⁽¹⁾ Se även rådets resolution av den 23 november 2007 om att modernisera universiteten för Europas konkurrenskraft i en global kunskapsekonomi (dok. 16096/1/07) och kommissionens meddelande Att förverkliga moderniseringsagendan för universiteten – Utbildning, forskning och innovation från maj 2006 (dok. 9166/06).

3. Partnerskap mellan universitet och företag samt andra relevanta intressenter

Medlemsstaterna och kommissionen bör omgående svara på de uppmärksamheter till åtgärder som fastställs i slutsatserna av den 12 maj 2009 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om förstärkta partnerskap mellan utbildningsinstitutioner och arbetsmarknadens parter, särskilt arbetsgivare, inom ramen för livslångt lärande. När det gäller att utveckla tätare kopplingar mellan universiteten och de samhällsgrupper de arbetar för, bör utvecklingen av incitament för personalrörlighet mellan universitetssektorn och näringslivet särskilt uppmärksammas, inklusive program för utbyte av personal. Samarbete mellan universitet och näringsliv bör lyftas fram såsom en del av universitetens utbildnings-, forsknings- och innovationsstrategier.

4. Åtgärder för att utveckla en innovationskultur vid universiteten

Medlemsstaterna bör uppmana universitet att öka sina ansträngningar att utveckla en "innovationskultur", bland annat genom en mer dynamisk och interaktiv inlärningsmiljö och incitament till personalen att medverka i projekt med en innovationsdimension. Finansieringsarrangemang och incitamentstrukturer på institutionell nivå kan utvecklas för att främja en "kulturförändring" så att samarbete med industrin erkänns som en viktig faktor i karriärutvecklingen. Man bör erkänna högre utbildningsledares avgörande roll för att stödja en effektiv utveckling av en "innovationskultur".

5. Att skapa incitament för universiteten att utveckla överförbar kunskap

Medlemsstaterna bör undersöka om det finns tillräckliga incitament för universiteten att utveckla kunskap som kan överföras till ekonomin i stort och utvecklas till innovativa varor och tjänster. Om lagar, styrelseformer eller finansiella bestämmelser förhindrar att institutionerna tjänar på sådan kunskapsutveckling och kunskapsöverföring, bör medlemsstaterna sträva efter att anpassa de rammar inom vilka institutionerna verkar så att sådana hinder avlägsnas och universiteten ges tillräcklig autonomi. Universiteten bör utveckla specifika strategier för skapande, utveckling och överföring av kunskap.

6. Nya strategier för kvalitetsbedömning

I synnerhet när det gäller den högre utbildningen bör medlemsstaterna samarbeta för att utarbeta "kunskapstriangel" kriterier för att bedöma kvaliteten på sina institutioner, som bör vara inriktade på hur framgångsrikt forskning och innovation har integrerats i undervisningen samt centrala utbildningsfunktioner och hur framgångsrika institutionerna är när det gäller att skapa en inlärningsmiljö som stimulerar kreativitet och entreprenörsinriktade strategier för att tillvarata kunskap och förbereda studenterna för deras kommande sociala och ekonomiska liv.

7. Att utveckla Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT) till en modell för framtiden

Europeiska institutet för innovation och teknik (EIT), som är det första initiativet på EU-nivå med inriktning på konsekvent interaktion mellan kunskapstriangelns alla aktörer, bör kunna utvecklas som ett exempel på god praxis för medlemsstaterna, institutionerna för högre utbildning och forskning och näringslivet när det gäller att integrera triangelns alla tre sidor.

De framtida kunskaps- och innovationsgrupperna (KI-grupperna), EIT:s viktigaste operativa enheter, bör ha möjlighet att visa på nya vägar att tackla ekonomiska och samhällsliga utmaningar (t.ex. hållbar energi och minskade klimatförändringar och klimatanpassning) via holistiska och sektorsövergripande strategier samt via nya styrelse- och finansieringsmodeller som syftar till att stimulera innovation av högsta standard. EIT bör sprida dessa modeller som torde kunna inspirera till skapandet av andra gemensamma initiativ på olika nivåer och över gränserna och särskilt uppmärksamma behovet av att utveckla utbildningens roll inom kunskapstriangeln.

Inom den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete bör kommissionen se till att medlemsstaterna medvetandegörs om bästa praxis när det gäller de sju prioriteringarna och att framstegen kan jämföras över dessa områden,

BETONAR VIDARE VIKTEN AV

- att garantera att strategin för tillväxt och sysselsättning för perioden efter 2010 fastslår utbildning som grund för kunskapstriangeln och understryker behovet av att alla tre sidorna i triangeln (utbildning – forskning – innovation) ger varandra ömsesidigt understöd och input; hela utbildningssystemet har en roll att spela för att främja de centrala kvalifikationer som är nödvändiga för en väl fungerande triangel,
- att garantera fullt samarbete och samordning mellan strategierna för utveckling av det europeiska området för högre utbildning, det europeiska forskningsområdet samt initiativen på innovationsområdet, särskilt den bredda upplagda innovationsstrategin och den framtida europeiska innovationsplanen,
- att kommissionen till fullo beaktar behoven i strategin för tillväxt och sysselsättning för perioden efter 2010 när den lägger fram sina förslag till gemenskapsprogram inom utbildning och andra relevanta områden för den period som omfattas av nästa budgetram och även tillsammans med medlemsstaterna beaktar hur strukturfonderna skulle kunna utnyttjas för att stödja initiativ kopplade till en fullt ut genomförd utveckling av utbildning som grund för kunskapstriangeln.

Rådets slutsatser av den 26 november 2009 om fortbildning för lärare och skolledare

(2009/C 302/04)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE,

SOM BEAKTAR

1. slutsatserna från Europeiska rådet i Lissabon den 23–24 mars 2000, där det framhölls att det för Europas plats i kunskapsekonomin var av yttersta vikt att satsa på människorna och där medlemsstaterna uppmanades att vidta åtgärder för att undanröja hinder för lärares rörlighet och för att locka till sig goda lärarkrafter, ⁽¹⁾
2. mål 1.1 i arbetsprogrammet *Utbildning 2010*, där man framhåller vikten av att locka till sig och behålla välutbildade och motiverade människor inom läraryrket, att fastställa de färdigheter som lärare måste ha för att uppfylla samhällets föränderliga behov, att skapa förutsättningar för att ge lärare stöd genom grundläggande utbildning och fortbildning och att till utbildningsområdet värva personer med yrkeserfarenhet på andra områden ⁽²⁾,
3. rådets resolution av den 27 juni 2002 om livslångt lärande, där medlemsstaterna uppmanades att förbättra utbildningen för lärare inom det livslånga lärandet så att de får de färdigheter som är nödvändiga för kunskapssamhället ⁽³⁾,
4. rådets och kommissionens gemensamma delrapport av den 26 februari 2004 om vilka framsteg som har gjorts med att uppfylla Lissabonmålen på utbildningsområdet ⁽⁴⁾, där man prioriterade utvecklingen av gemensamma europeiska principer för de kunskaper och kvalifikationer som lärare behöver för att fullgöra sin föränderliga roll i kunskapssamhället ⁽⁵⁾,
5. rådets och kommissionens gemensamma lägesrapport av den 23 februari 2006 om genomförandet av arbetsprogrammet *Utbildning 2010*, där man framhöll att investeringar i utbildning av lärare/utbildare samt en förstärkning av ledningen för utbildningsinstitut är mycket viktiga för att förbättra utbildningssystemens effektivitet ⁽⁶⁾,
6. slutsatserna av den 14 november 2006 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om effektiv och rättvis utbildning, där det konstaterades att motivationen, yrkeskunnandet och kompetensen hos lärare, instruktörer och annan utbildningspersonal, liksom hos personal som arbetar med vägledning och välfärdarbete samt kvaliteten på skolledarskapet är viktiga faktorer för att uppnå utbildningsresultat av hög kvalitet och att lärarnas insatser bör stödjas genom fortlöpande kompetensutveckling,
7. slutsatserna av den 14 november 2006 från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om de framtida prioriteringarna för ett närmare europeiskt samarbete i fråga om yrkesutbildning, där nödvändigheten av högt kvalificerade lärare och utbildare med ansvar för den fortlöpande yrkesutvecklingen framhölls ⁽⁷⁾,
8. Europaparlamentets och rådets beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande, som inbegriper det särskilda målet att höja kvaliteten och den europeiska dimensionen i lärarutbildningen och som stöder rörlighet för lärare och övrig undervisande personal ⁽⁸⁾,
9. Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽⁹⁾, i vilken kunskaper, färdigheter och attityder som alla individer behöver för personlig utveckling och utveckling, aktivt medborgarskap, social integration och sysselsättning, och som på grund av sin övergripande karaktär innebär mer samarbete och lagarbete mellan lärare, samt en inställning till undervisning som går utöver de traditionella ämnesgränserna,
10. rådets slutsatser av den 25 maj 2007 om en enhetlig ram för indikatorer och referensvärden för att mäta de framsteg som gjorts avseende Lissabonmålen för utbildning, där man uppmanade till ett fortsatt utarbetande av en indikator för kompetensutveckling för lärare ⁽¹⁰⁾,
11. slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 21 november 2008, om rörlighet för ungdomar där medlemsstaterna

⁽¹⁾ Bättre utbildning för lärare och utbildare – SN 100/1/00 REV 1.⁽²⁾ EGT C 142, 14.6.2002.⁽³⁾ EGT C 163, 9.7.2002.⁽⁴⁾ 6905/04.⁽⁵⁾ Bilagorna I och II till dok. 12414/07 ADD 1.⁽⁶⁾ EUT C 79, 1.4.2006.⁽⁷⁾ EUT C 298, 8.12.2006.⁽⁸⁾ EUT L 327, 24.11.2006.⁽⁹⁾ EUT L 394, 30.12.2006.⁽¹⁰⁾ EUT C 311, 21.12.2007.

uppmannades att arbeta för att nå målet om att öka rörligheten för lärare och övrig undervisande personal ⁽¹⁾,

12. rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete ⁽²⁾, där man rekommenderar en gradvis utvidgning av lärares och lärarutbildares rörlighet så att inlärningsperioder utomlands görs till regel snarare än undantag, där man som en av prioriteringarna under den första arbetscykeln fastställer behovet av att fokusera på kvaliteten i grundutbildningen och stöd i början av karriären för nya lärare och på att öka kvaliteten när det gäller möjligheterna till kontinuerlig fortbildning och yrkesutveckling för lärare, utbildare och andra berörda i ledarskap eller handledning och där kommissionen uppmanas att undersöka om det är möjligt att inbegripa rörlighet för lärare i alla kommande förslag om ett riktmärke för rörlighet,

och SOM SÄRSKILT ERINRAR OM

1. slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 15 november 2007 om bättre utbildning för lärare ⁽³⁾, där man enades om att sträva efter att se till att lärare under hela sin karriär uppmuntras och ges stöd att vid behov fortsätta att skaffa sig nya kunskaper, färdigheter och ny kompetens och se till att lärare i ledande ställning har tillgång till högkvalitativ utbildning för förvaltning och ledning av en skola,
2. slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 21 november 2008 om att förbereda unga inför 2000-talet ⁽⁴⁾, där medlemsstaterna uppmanades att – vid uppföljningen av ovan nämnda slutsatser om förbättrad kvalitet på lärarutbildningen – inrikta samarbetet på att ge alla nya lärare möjlighet att dra nytta av strukturerade stödprogram i början av karriären, förbättra utbudet och kvaliteten på fortbildningsprogram för lärare och antalet deltagare i dessa program samt förbättra rekryteringen och utbildningen av skolledare,

BEKRÄFTAR att

även om utbildningssystemens organisation och innehåll faller under de enskilda medlemsstaternas ansvar, kan samarbete på europeisk nivå genom den öppna samordningsmetoden, tillsammans med effektiv användning av gemenskapsprogram, bidra till att utveckla kvalitativ utbildning genom att stödja och komplettera de åtgärder som vidtas på nationell nivå och hjälpa medlemsstaterna att gripa sig an gemensamma utmaningar,

⁽¹⁾ EUT C 320, 16.12.2008.

⁽²⁾ EUT C 119, 28.5.2009.

⁽³⁾ EUT C 300, 12.12.2007.

⁽⁴⁾ EUT C 319, 13.12.2008.

ÄR MEDVETET OM att

1. lärarnas kunskaper, färdigheter och engagemang ⁽⁵⁾ samt skolledningens kvalitet är de viktigaste faktorerna för att uppnå utbildningsresultat av hög kvalitet; god pedagogik och förmåga att inspirera alla elever att göra sitt bästa kan ha en varaktig positiv återverkan på ungdomars framtid; det är därför synnerligen viktigt att inte bara garantera att de som rekryteras till tjänster som lärare och skolledare har bästa kompetens och är väl skickade för de uppgifter de ska fullgöra, utan även att tillhandahålla grundutbildning av högsta standard och kontinuerlig fortbildning för lärarpersonal på alla nivåer; detta kommer i sin tur att bidra till att höja såväl yrkets status som attraktionskraft,
2. utbildningsprogram för lärare, som är synnerligen viktiga faktorer både för att lärare och skolledare ska kunna förbereda sig på sina uppgifter och för att säkerställa lärares och skolledares kontinuerliga fortbildning, måste vara av hög kvalitet, motsvara lärarnas och skolledarnas behov och grunda sig på en välavvägd kombination av solid akademisk forskning och omfattande praktisk erfarenhet; det är viktigt att grundläggande lärarutbildning, stöd i början av karriären (introduktionshandledning ⁽⁶⁾) och kontinuerlig fortbildning hanteras som en sammanhängande helhet,
3. en ny lärares första tjänst efter genomförd grundläggande lärarutbildning har särskild betydelse för hans/hennes motivation, prestation och yrkesmässiga utveckling; nyutexaminerade lärare kan ha svårigheter att anpassa sig till skolans verklighet och tillämpa vad de lärt sig under den grundläggande lärarutbildningen; i slutändan är det också många av dem som överger lärarkarriären till betydande kostnad för både dem själva och samhället; omfattande nationella och internationella forskningsresultat visar dock att strukturerade stödprogram för alla nya lärare kan minska detta fenomen, de kan även vara av nytta för lärare som återvänder till yrket,
4. inga kurser under den inledande lärarutbildningen, hur utmärkta de än, kan ge lärarna all den kompetens de kommer att behöva under sin karriär; kraven på läraryrket utvecklas snabbt och medför behov av nya metoder; för kunna undervisa verkligt effektivt och anpassa sig till elevernas föränderliga behov i en värld med snabba sociala, kulturella, ekonomiska och tekniska förändringar, måste lärarna själva reflektera över sina egna behov av lärande inom ramen för den egna speciella skolmiljön och ta ett större ansvar för sitt eget livslånga lärande som ett sätt att uppdatera och utveckla sina

⁽⁵⁾ I dessa slutsatser avses med *lärare* en person som är erkänd som lärare (eller liknande) enligt lagstiftning och praxis i en medlemsstat. Det täcker den specifika situationen för lärare inom yrkesutbildning men inbegriper inte personer som är anställda utanför det formella utbildningssystemet, eftersom deras uppgifter är av annan art och utförs i ett annat sammanhang.

⁽⁶⁾ Med *introduktionshandledning* avses i denna text alla strukturerade stödprogram som tillhandahålls nya lärare efter det att de har avslutat den formella grundläggande lärarutbildningen och från och med deras första kontrakt som lärare i en skola.

egna kunskaper och färdigheter; det kan dock konstateras att en del lärare fortfarande har alltför få möjligheter att delta i fortlöpande fortbildningsprogram, medan ett betydande antal av dem som har dessa möjligheter anser att programmen inte alltid är tillräckligt relevanta för deras enskilda behov och de utmaningar de ställs inför,

5. en effektiv skolläring är en viktig faktor när det gäller att utforma den övergripande undervisnings- och inlärningsmiljön, höja ambitionerna och ge elever, föräldrar och personal stöd och på så sätt främja högre resultatnivåer; det är därför synnerligen viktigt att se till att skolledare har eller har möjlighet att utveckla den kapacitet och de kvaliteter som krävs för att fullgöra det allt större antalet uppgifter de åläggs; det är lika viktigt att se till att skolledare inte åläggs alltför många administrativa uppgifter utan inriktar sig på viktiga frågor som undervisningens kvalitet, undervisningsplaner, pedagogiska frågor och personalens prestationer, motivation och utveckling,

6. utbildningspersonal på alla nivåer, inbegripet skolledare, i högre grad skulle kunna dra nytta av större rörlighet i lärandet och av nätverk, med tanke på den viktiga roll som dessa har spelat för att stärka utbildningssystemens och utbildningsinstitutionernas kvalitet och för att göra sådana system och institutioner öppnare, mer utåtriktade, tillgängliga och effektiva,

ÄR ENIGT OM att

1. Europas utbildningssystem, även om de skiljer sig åt i många avseenden, har ett gemensamt behov av att locka till sig och behålla utbildningspersonal och skolledare av bästa kvalitet för att kunna säkerställa högkvalitativa utbildningsresultat; stor omsorg och uppmärksamhet måste därför ägnas åt att fastställa blivande lärares och skolledares förväntade profil, välja ut dem och förbereda dem på sina uppgifter,

2. utbildningsprogram för lärare bör vara av hög kvalitet, evidensbaserade och motsvara behoven; de som ansvarar för att utbilda lärare – och även för att utbilda lärarutbildare – bör själva ha uppnått hög akademisk standard och ha god praktisk erfarenhet av undervisning samt den kompetens som god undervisning kräver; insatser bör också göras för att se till att lärarhögskolor samarbetar effektivt med, å ena sidan, dem som utför pedagogisk forskning vid andra högre utbildningsanstalter och, å andra sidan, med skolledare,

3. lärare, med hänsyn till de ökade krav som ställs på dem och deras alltmer komplicerade roll, under hela sin karriär behöver tillgång till effektivt personaltöd och yrkesmässigt stöd, särskilt under den första tiden i yrket,

4. lärares utbildning och utveckling i en snabbt föränderlig värld och i överensstämmelse med konceptet livslångt lärande bör utgöra en konsekvent och kontinuerligt helhet som omfattar den grundläggande lärarutbildningen (med en omfattande praktikdel), introduktionshandledningen och den fortlöpande lärarfortbildningen; särskilda insatser bör göras för att se till att

a) alla nyutexaminerade lärare får tillräckligt och effektivt stöd och vägledning under de första åren av sin karriär,

b) ett reflekterande förhållningssätt främjas, där såväl nyutexaminerade som mer erfarna lärare fortlöpande uppmuntras att utvärdera sitt arbete individuellt och kollektivt,

c) alla lärare får regelbunden återkoppling om sina insatser samt hjälp med att identifiera sina fortbildningsbehov och upprätta en plan för att tillgodose dem,

d) tillräckliga möjligheter mot bakgrund av denna återkoppling görs tillgängliga för yrkesverksamma lärare att under hela sin karriär uppdatera, utveckla och utvidga sin kompetens och att de uppmuntras och ges möjlighet att göra detta,

e) fortbildningsprogram för lärare är relevanta, behovsanpassade, fast förankrade i praktik och kvalitetssäkrade,

f) lärare och skolledare uppmuntras och kan utnyttja de möjligheter som erbjuds genom utbytes- och rörlighetsprogram samt nätverk på såväl nationell som internationell nivå,

g) lärare och skolledare uppmuntras och ges möjlighet att delta i avancerad yrkesutbildning och fortbildning, att medverka i pedagogisk forskning och utnyttja möjligheter att fördjupa sina kunskaper om andra yrkesområden,

5. det med hänsyn till den avsevärda påverkan som skolledare har när det gäller hela inlärningsmiljön, inbegripet personalens motivation, arbetslust och prestationer, undervisningsmetoder och både elevers och föräldrars attityder och ambitioner, är nödvändigt att se till att skolledare ges tillräckliga möjligheter att utveckla och upprätthålla effektiv ledarskapsförmåga; eftersom de utmaningar som följer av att leda lärgemenskaper är likadana i hela Europa skulle skolledare också kunna dra nytta av samarbetslärande med sina motparter i andra medlemsstater, bland annat genom utbyte av erfarenheter och exempel på god praxis samt gränsöverskridande möjligheter till fortbildning,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

1. vidta ytterligare åtgärder för att se till att läraryrket drar till sig och behåller kandidater med hög kompetens och att lärare är tillräckligt förberedda och har getts tillräckligt stöd för att effektivt kunna utföra sina uppgifter,
2. vidta lämpliga åtgärder så att alla nya lärare ges möjlighet att delta i introduktionshandledning som ger både yrkesmässigt och personligt stöd under deras första år som lärare,
3. vidta åtgärder för regelbunden översyn av lärares individuella fortbildningsbehov på grundval av självbedömning och/eller extern bedömning och se till att det finns tillräckliga möjligheter till fortlöpande fortbildning för att tillgodose dessa behov och på så sätt säkerställa positiva återverkningar på elevernas studieresultat,
4. aktivt främja de möjligheter som utbytes- och rörlighetsprogram erbjuder på såväl nationell som internationell nivå och främja deltagandet i sådana program för att väsentligt öka antalet lärare och skolledare som drar nytta av dessa,
5. se över skolledarnas ansvarsområden – och stödja dem – särskilt för att lätta deras administrativa börda så att de kan inrikta sig på att utforma den övergripande undervisningsmiljön och på att främja högre resultatnivåer,
6. se till att det finns högkvalitativa möjligheter att utveckla de kunskaper, färdigheter och attityder som krävs av såväl blivande som yrkesverksamma lärare samt – t.ex. genom särskilda program – utveckla de kunskaper, färdigheter och attityder som krävs för att effektivt leda skolor,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

1. stärka och stödja det europeiska politiska samarbetet i fråga om grundläggande lärarutbildning, kontinuerlig fortbildning

och skolläring, särskilt genom att upprätta plattformar och verksamhet för *peer learning* för utbyte av kunskaper, erfarenheter och expertis mellan politiska beslutsfattare och undervisningspersonal,

2. ge politiska beslutsfattare praktisk information om utarbetandet av strukturerad introduktionshandledning för alla nya lärare tillsammans med exempel på åtgärder som kan vidtas för att genomföra eller förbättra sådan handledning,
3. främja och stödja ökat deltagande av lärare, skolledare och lärarutbildare i gränsöverskridande rörlighetsprogram, partnerskap och projekt som inrättats enligt gemenskapsprogram, särskilt programmet för livslångt lärande,
4. utarbeta en studie av befintliga arrangemang i medlemsstaterna för urval, rekrytering och utbildning av lärarutbildare,
5. tillhandahålla en översikt över lärarkompetens i medlemsstaterna tillsammans med *peer learning*-verksamhet inom detta område,
6. stödja vidareutveckling av en evidensbas för lärar- och skolledaryrkena, bland annat genom samarbete med internationella organisationer,
7. informera rådet med hjälp av befintliga rapporteringsmekanismer och vid snarast möjliga tillfälle om de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna och inom ramen för europeiskt samarbete som en uppföljning av rådets slutsatser från november 2007 om bättre utbildning för lärare och slutsatserna från november 2008 om ett program för europeiskt samarbete på utbildningsområdet när det gäller fortbildning för lärare och skolledare.

Rådets slutsatser av den 1 december 2009 om innovativa incitament till effektiva antibiotika

(2009/C 302/05)

OBS: I detta dokument omfattar termen antibiotika både läkemedel som framställts antingen på syntetisk eller naturlig väg och som används för att döda eller hämma tillväxten av bakterier och läkemedel som har alternativa verkningsmekanismer t.ex. inverkan på den bakteriella virulensen. I det här sammanhanget bör även alternativa metoder för förebyggande och kontroll av infektioner beaktas.

1. ERINRAR OM gemenskapens strategi mot antimikrobiell resistens (KOM(2001) 0333),
2. ERINRAR OM rådets rekommendation av den 15 november 2001 om återhållsam användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin ⁽¹⁾,
3. ERINRAR OM rådets slutsatser av den 10 juni 2008 om antimikrobiell resistens ⁽²⁾,
4. ERINRAR OM rådets rekommendation av den 9 juni 2009 om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner ⁽³⁾,
5. ERINRAR OM WHO:s rapport Priority Medicines for Europe and the World ⁽⁴⁾ från 2004,
6. ERINRAR OM den gemensamma tekniska rapporten från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (2009) *The bacterial challenge: time to react* som behandlar klyftan mellan multiresistenta bakterier i EU och utvecklingen av nya antibakteriella medel ⁽⁵⁾,
7. ÄR MEDVETET OM att spridningen av antibiotikaresistens utgör ett stort hot mot folkhälsoskyddet i världen och kräver åtgärder på alla nivåer. Den sjukdomsburden som är relaterad till antibiotikaresistenta bakterier, som inte kan behandlas effektivt med förstava- eller andravalsläkemedel, ökar snabbt i världen,
8. ERKÄNNER att antibiotikaresistens kan bli den slutliga följden om flera brister uppstår inom hälso- och sjukvårdssystemet och inom djurhållningen, även i samband med förebyggande, hantering och behandling av infektioner,
9. ÄR MEDVETET OM att tillgång till effektiva och rationellt använda antibiotika är väsentligt för att säkra en hög nivå för folkhälsan och en effektiv hälso- och sjukvård i både industriländerna och utvecklingsländerna; utan tillgång till effektiva antibiotika kan vanliga infektionssjukdomar åter komma att bli livshotande, och många medicinska vårdformer och behandlingar, såsom cancerbehandlingar och transplantationer, kommer att innebära stora risker,
10. ÄR MEDVETET OM att en rad olika åtgärder behövs för att sörja för att de antibiotika som finns tillgängliga i dag förblir effektiva så länge som möjligt, såsom effektiva vacciner för att förebygga infektioner, nya diagnosmetoder och större medvetenhet hos hälsovårds- och veterinärpersonal om vikten av en rationell användning av antibiotika för att förebygga spridning av antibiotikaresistens både inom det human- och veterinärmedicinska området,
11. ÄR MEDVETET OM att tillräckliga resurser till förebyggande och kontroll av antibiotikaresistens och vårdrelaterade infektioner är en kostnadseffektiv strategi, som bidrar till vårdsystemens allmänna finansiella hållbarhet och garanterar en fortlöpande kvalitet och förbättringar av patientsäkerheten,
12. ÄR MEDVETET OM att forskningen om och utvecklingen av nya effektiva antibiotika har minskat kraftigt och att man sannolikt inte kommer att kunna få fram tillräckliga, nya behandlingsalternativ för att tillgodose de medicinska behoven under de närmaste 5–10 åren; därför finns ett akut behov av att skapa incitament för forskning och utveckling av nya antibiotika, särskilt inom de områden där behovet är störst,
13. VÄLKOMNAR resultatet av konferensen om innovativa incitament för effektiva antibakteriella medel i Stockholm den 17 september 2009, som gav värdefulla underlag för ytterligare insatser för att främja forskning om och utveckling av nya effektiva antibiotiska läkemedel och metoder,
14. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA att
 - utforma och genomföra strategier för att se till att allmänhet och vårdpersonal är medvetna om det hot som antibiotikaresistensen utgör och om de åtgärder som står till buds för att hantera problemet,
 - se till att man utformar och använder integrerade strategier för att minska utvecklingen och spridningen av antibiotikaresistens och vårdrelaterade infektioner samt deras följder, uppmåna vårdinrättningarna att se till att det finns strukturer samt sörja för en effektiv samordning av program med inriktning på diagnos, behandling med antibiotika och infektionskontroll,

⁽¹⁾ EGT L 34, 5.2.2002, s. 13.

⁽²⁾ 9637/08.

⁽³⁾ EUT C 151, 3.7.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ http://whqlibdoc.who.int/hq/2004/WHO_EDM_PAR_2004.7.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.nelm.nhs.uk/en/NELM-Area/News/2009-September/17/ECDC-EMA-joint-technical-report-The-bacterial-challenge-time-to-react/>

- se över och överväga olika möjligheter att stärka incitamenten att bedriva forskning om och utveckling av nya effektiva antibiotika inom såväl den akademiska sektorn som läkemedelssektorn som helhet, och ta hänsyn till situationen för små och medelstora företag; dessa möjligheter och metoder skulle kunna omfatta kostnadseffektiva påtryckningsmekanismer för att undanröja flaskhalsar under det inledande skedet i forskningen och utvecklingen av nya antibiotika samt dragkraftsmekanismer i syfte att främja att nya produkter introduceras med framgång,

15. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN att

- stödja gemensamma forskningsinfrastrukturer, rekrytering av forskare, stimulans och stöd till globalt forskningssamarbete, ökad spridning av forskningsresultat och kunskap genom strukturer för informationsutbyte samt befintliga och eventuella nya finansiella instrument,
- undersöka olika sätt att främja ytterligare offentlig-privata partnerskap mellan industrin, den akademiska världen, ideella organisationer och hälso- och sjukvården för att underlätta forskning om nya antibiotika, strategier för användning av nu tillgängliga antibiotika och diagnosmetoder,
- inom den rättsliga ramen för marknadstillstånd för mediciner underlätta utvecklingen av nya antibiotika som det finns särskilt medicinskt behov av och när den sökande endast kan lämna begränsade kliniska data av objektiva skäl, fullt ut utnyttja ytterligare möjligheter till bedömning av säkerhet och effektivitet såsom användning av prekliniska bedömningsmetoder och farmakokinetiska dataanalyser,
- fastställa lämpliga regleringsinstrument för att underlätta ett tidigt godkännande av nya antibiotika som det finns särskilda medicinska behov av genom att fortlöpanande tillhandahålla vetenskapliga råd från EMEA och nationella behöriga myndigheter, inklusive strategier för

uppföljning av adekvat godkännande i efterhand med tyngdpunkten på säkerhetsaspekter, inbegripet övervakning av antibiotikaresistens,

- undersöka hur effektiva antibiotika kan hållas kvar på marknaden,
- sörja för att hälsovårdsrelaterade och andra infektioner förebyggs samt garantera en rationell användning av såväl befintliga som nya läkemedel, samtidigt som man underlättar utvecklingen av nya och effektiva antibiotika,
- se till att alla åtgärder samordnas på lämpligt sätt mellan olika intressenter från berörda sektorer, bland annat hälso-, finans-, ekonomi-, rätts- och forskningssektorerna,

16. UPPMANAR KOMMISSIONEN att

- inom 24 månader utarbeta en övergripande handlingsplan med konkreta förslag till incitament för att utveckla nya effektiva antibiotika inklusive olika sätt att säkerställa att de används rationellt, och se till att dessa förslag tar hänsyn till de ekonomiska följderna för vårdsystemens allmänna finansiella hållbarhet,
- överväga att i fråga om relevanta förfaranden använda erfarenheter från tidigare specifik EU-lagstiftning om sär-läkemedel och läkemedel för barn för att stimulera utvecklingen av nya antibiotika som det föreligger ett särskilt medicinskt behov av,
- övervaka och regelbundet rapportera till rådet om folkhälsobehovet av nya antibiotika, på grundval av uppkomsten av antibiotikaresistens, egenskaperna hos nya resistent patogener och nya antibiotiska läkemedel och andra metoder som håller på att utvecklas för behandling och förebyggande av infektionssjukdomar, samt vid behov föreslå ytterligare åtgärder.

Rådets slutsatser av den 1 december 2009 om säker och effektiv hälso- och sjukvård genom e-hälsovård

(2009/C 302/06)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. SOM ERINRAR OM att det i artikel 152 slås fast att en hög hälsoskyddsnivå för människor ska säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder och att gemenskapen ska främja samarbete mellan medlemsstaterna på de områden som avses i denna artikel och vid behov stödja deras insatser. Varje åtgärd på gemenskapsnivå ska fullständigt respektera medlemsstaternas ansvar att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård,
2. SOM ERINRAR OM att ett av målen för gemenskapens hälsostrategi (2008–2013) ⁽¹⁾ är att stödja dynamiska hälso- och sjukvårdssystem och ny teknik och genom att erkänna att ny teknik kan förbättra förebyggandet av sjukdom, diagnos och behandling underlätta patientsäkerhet och förbättra samordningen av hälso- och sjukvårdssystemen, resursanvändning och hållbarhet,
3. SOM ERINRAR OM att företrädarna för Europeiska unionen medlemsstater utfärdade ett uttalande (20 februari 2009) vid ministerkonferensen för e-hälsovård i Prag 2009 ⁽²⁾, där fördelarna med e-hälsovård erkänns för en säkrare och effektivare hälso- och sjukvårdsektor, uppmanas till att bygga upp ett område med e-hälsovård för de europeiska medborgarna och inleds en process för samordnade åtgärder och styrning på e-hälsoområdet,
4. SOM ERINRAR OM Europeiska unionens initiativ som berör e-hälsovård, inbegripet
 - a) e-hälsovård – bättre hälso- och sjukvård för Europas medborgare: Handlingsplan för ett europeiskt område för e-hälsovård ⁽³⁾,
 - b) rådets slutsatser om e-hälsovård ⁽⁴⁾ av den 27 maj 2004,
 - c) kommissionens meddelande Ett pionjärmarknadsinitiativ för Europa ⁽⁵⁾, med särskild betoning på behovet av att avlägsna hinder av marknadsfragmentering och brist på e-hälsovårdssystemens interoperabilitet, för att påskynda marknadsutvecklingen,
 - d) kommissionens rekommendation om gränsöverskridande interoperabilitet mellan elektroniska journal-system ⁽⁶⁾,

e) kommissionens meddelande Telemedicin till gagn för patienter, hälso- och sjukvårdssystem och ekonomin ⁽⁷⁾,

5. SOM VÄLKOMNAR samarbetet på senare tid mellan ett antal medlemsstater

a) i det storskaliga pilotprojektet epSOS ⁽⁸⁾, som strävar efter att utveckla gränsöverskridande interoperabilitet med sammanfattningar av elektroniska journaler och ePrescriptions, och i det tematiska nätverket Calliope ⁽⁹⁾, som syftar till att utarbeta en färdplan för interoperabilitet inom e-hälsovård i Europa och skapa det nödvändiga samförståndet för dess genomförande,

b) i det pågående samarbete på området för standardisering av e-hälsovård som svar på Europeiska kommissionens mandat 403 för e-hälsovård ⁽¹⁰⁾,

6. SOM VÄLKOMNAR det svenska ordförandeskapets rapport E-hälsovård för ett friskare Europa ⁽¹¹⁾ som presenterades vid hälso- och sjukvårdsministrarnas informella möte i Jönköping den 6 och 7 juli 2009 och som ger exempel på hur politiska mål för hälso- och sjukvård kan förverkligas genom investeringar i e-hälsovård,

7. SOM ERKÄNNER vikten av e-hälsovård som ett verktyg för att förbättra kvalitet och patientsäkerhet, för att modernisera de nationella hälso- och sjukvårdssystemen, för att öka deras effektivitet och göra dem mer tillgängliga för alla samt bättre anpassade till patienters och sjukvårdspersonals individuella behov, samt utmaningarna med en åldrande befolkning,

8. SOM ERKÄNNER behovet av ytterligare politiskt ledarskap och att integrera e-hälsovård i hälso- och sjukvårdspolitiken för att utveckla e-hälsovårdstjänsterna på grundval av folkhälsobehov,

9. UPPMANAR medlemsstaterna att utforma och genomföra initiativ som syftar till att göra införande och användning av e-hälsovårdstjänster möjliga, och särskilt att

⁽¹⁾ KOM(2008) 689.

⁽²⁾ Smart Open Services for European Patients grundat med medverkan av EG enligt ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation: <http://www.epsos.eu>

⁽³⁾ Call for Interoperability, grundat av EG i enlighet med ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation: <http://www.calliope-network.eu>

⁽⁴⁾ eHealth Interoperability Standards Mandate (M/403): <http://www.ehealth-interop.nen.nl>

⁽⁵⁾ eHealth for a Healthier Europe – opportunities for a better use of healthcare resources <http://www.se2009.eu>

⁽¹⁾ Vitbok Tillsammans för hälsa: Strategi för EU: 2008–2013 (KOM(2007) 630).

⁽²⁾ <http://www.ehealth2009.cz/Pages/108-Prague-Declaration.html>

⁽³⁾ KOM(2004) 356.

⁽⁴⁾ 9628/04.

⁽⁵⁾ KOM(2007) 860.

⁽⁶⁾ KOM(2008) 3282.

1. göra politiska och strategiska åtaganden om e-hälsovård som det huvudsakliga instrumentet för att förbättra kvaliteten, tillgänglighet och säkerhet i hälso- och sjukvård
 - a) genom att sätta in e-hälsovård i samband med reformprogram för hälso- och sjukvård och överväga skapandet av särskilda ekonomiska stimulansmekanismer för införande,
 - b) genom att på ett samordnat sätt ta itu med hinder som hämmar införandet e-hälsotjänster,
 2. bygga upp förtroendet för och acceptansen av e-hälsotjänster
 - a) genom att säkerställa de högsta standarderna för patientsäkerhet, skydd av personuppgifter och personlig integritet,
 - b) genom att främja medvetenhet, förtroelighet och acceptans hos hälso- och sjukvårdsmyndigheter, sjukvårdspersonal, patienter och deras närstående,
 - c) genom att för både patienter och sjukvårdspersonal säkerställa adekvata bedömningar av behov och utbildningsåtgärder,
 3. bringa rättslig klarhet och säkerställa skydd av hälso- och sjukvårdsuppgifter,
 - a) genom att undersöka deras nuvarande bestämmelse för licensiering, ackreditering och reglering av e-hälsotjänster, samt ge råd om eventuella förbättringar,
 - b) genom att undersöka nuvarande praxis för identifiering och bestyrkande av sjukvårdspersonal som har tillgång till och använder personliga hälsouppgifter,
 - c) genom att ta itu med rättsliga restriktioner för ett säkert utbyte av medicinska uppgifter över landgränser och respektera behovet av skydd av hälsouppgifter och patientens personliga integritet, och därför patienters rätt att ge ett samtycke till att de medicinska uppgifterna om dem används,
 4. lösa tekniska frågor och främjande av marknadsutveckling
 - a) genom att säkerställa att målet med e-hälsotjänsters interoperabilitet över organisations- och nationsgränser beaktas i nationella, regionala och lokala hälso- och sjukvårdsstrategier och investeringsplaner,
 - b) genom att säkerställa antagandet och genomförandet av gemensamma medicinska terminologier och tekniska standarder, i synnerhet för medicinska uppgifter som är utbyts mellan medlemsstater,
 - c) använda offentlig upphandling med fullt iakttagande av befintlig lagstiftning för att stödja införandet av interoperabla e-hälsotjänster,
10. UPPMANAR kommissionen att
 1. uppdatera den europeiska handlingsplanen om e-hälsovård,
 2. ta fram en rapport om utvecklingen av befintlig EU-politik och -åtgärder angående hantering av elektronisk identifiering inom relaterade områden, för att dra nytta av eventuella synergier,
 3. organisera en utvärdering vid lämpliga tidpunkter av hälsofördelar och kostnadseffektivitet vid användning av olika e-hälsotjänster och då bygga på den kunskap som har samlats på EU-nivå och nationell nivå,
 11. UPPMANAR medlemsstaterna och kommissionen att
 1. bygga på den politiska impuls som skapas av befintliga informella möten mellan statssekreterare eller deras motsvarigheter, i syfte att via den mest effektiva och lämpligaste medlemsstatsledda högnivåmekanismen utveckla styrning, samordning och konsolidering av pågående verksamheter på e-hälsoområdet, utveckla, tillsammans med Europeiska kommissionen, för att föra fram införandet av e-hälsovård och nuvarande användning av interoperabla e-hälsotjänster inom och mellan nationella hälso- och sjukvårdssystem,
 2. säkerställa att huvudmålen i denna mekanism kommer att
 - a) föra samman och samordna grupper, projekt och institutioner på EU-nivå,
 - b) främja en anpassning av e-hälsovård till hälsostategier och behov på EU-nivå och nationell nivå genom direkt inblandning av nationella hälso- och sjukvårdsmyndigheter,
 - c) sprida vetenskapliga bevis på kostnadseffektiva och samhällsekonomiska fördelar med e-hälsotjänster baserade på forskning på nationell nivå och gemenskapsnivå,

-
- d) regelbundet rapportera om sina verksamheter till relevanta rådsmöten,
3. tillämpa denna mekanism på följande områden och särskilt genom att
- a) arbeta tillsammans för att ta itu med gemensamma frågor och utmaningar relaterade till att införa e-hälsotjänster för att uppnå hälsomål,
- b) stödja medlemsstaterna genom att utarbeta en färdplan som innefattar stöd för beslut och riktlinjer för införande, acceptans och användning av e-hälsotjänster,
- c) arbeta tillsammans med intressenter, särskilt patienter och sjukvårdspersonal, för att säkerställa att e-hälsoverktygen och -tjänsterna väl återspeglar kliniska behov och övergripande mål för hälso- och sjukvårdssystemet.
-

Utkast till rådets slutsatser den 1 december 2009 om alkohol och hälsa

(2009/C 302/07)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. ERINRAR OM

- artikel 152 i EG-fördraget, enligt vilken alla gemenskapsinstitutioner ska säkerställa en hög hälsoskyddsnivå vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder, och gemenskapens insatser ska komplettera den nationella politiken,
- kommissionens meddelande om en hälsovårdsstrategi för Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾,
- rådets rekommendation om unga människors alkoholkonsumtion ⁽²⁾, där kommissionen uppmanas att i samarbete med medlemsstaterna på bästa sätt utnyttja all gemenskapspolitik för att angripa de problem som behandlas i rekommendationen, bland annat genom att på europeisk och nationell nivå utforma en övergripande hälsofrämjande politik som inbegriper alkoholfrågan,
- rådets slutsatser av den 5 juni 2001 om en gemenskapsstrategi för att minska alkoholrelaterade skador ⁽³⁾, som ånyo bekräftades i rådets slutsatser 2004 ⁽⁴⁾,
- rådets stöd ⁽⁵⁾ för kommissionens meddelande om en EU-strategi för att stödja medlemsstaterna i arbetet med att minska alkoholrelaterade skador ⁽⁶⁾, inklusive prioriterade områden och åtgärder samt en uppmaning till kommissionen att regelbundet från och med 2008 rapportera om framstegen både på EU-nivå och på nationell nivå,
- att EG-domstolen vid upprepade tillfällen har konstaterat att folkhälsan är det viktigaste av de områden som skyddas genom artikel 30 i fördraget och att det är medlemsstaternas sak att inom de ramar som följer av fördraget besluta om den hälsoskyddsnivå de vill säkerställa genom nationell politik och lagstiftning ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ 8756/00.⁽²⁾ Rådets rekommendation 2001/458/EG av den 5 juni 2001 om unga människors, i synnerhet barns och tonåringars alkoholkonsumtion (EGT L 161, 16.6.2001, s. 38).⁽³⁾ Rådets slutsatser av den 5 juni 2001 om en gemenskapsstrategi för att minska alkoholrelaterade skador (EGT C 175, 20.6.2001, s. 1).⁽⁴⁾ Rådets slutsatser av den 1–2 juni 2004 om alkohol och ungdomar (9881/04).⁽⁵⁾ Rådets slutsatser om en EU-strategi för att minska de alkoholrelaterade skadorna 30 november–1 december 2006 (16165/06).⁽⁶⁾ Kommissionens meddelande av den 24 oktober 2006 (14851/06).⁽⁷⁾ Målen Franzén (C-89/95), Heinonen (C-394/97), Gourmet (C-405/98), Catalonia (de förenade målen C-1/90 och C-19/90), Loi Evin (C-262/02 och C-429/02).

- Världshälsoorganisationens stadga om alkohol som antogs av alla EU-medlemsstater 1995, och i synnerhet den etiska principen att alla barn och ungdomar har rätt att växa upp i en miljö som är skyddad från alkoholkonsumtionens negativa följder och som i möjligaste mån är fredad mot marknadsföring av alkoholhaltiga drycker,
- det arbete som utförts med stöd av Världshälsoförsamlingens resolution om strategier för att minska skadligt alkoholbruk (WHA61.4) där WHO:s generaldirektör uppmanas att utarbeta ett utkast till en global strategi för att minska skadligt alkoholbruk som ska ingå i dokumentationen inför det 126:e styrelsemötet i januari 2010,

2. UPPREPAR

- att medlemsstaterna har huvudansvaret för den nationella alkoholpolitiken och att kommissionen genom EU:s alkoholstrategi ytterligare kan stödja och komplettera den nationella folkhälsopolitiken,
- att skadlig och riskfylld alkoholkonsumtion är den tredje viktigaste riskfaktorn när det gäller ohälsa och för tidig död i EU, efter tobak och högt blodtryck ⁽⁸⁾,
- att en stor del av gemenskapspolitikerna har en potentiell positiv eller negativ inverkan på hälsa och välbefinnande och att det är viktigt att beakta hälsokonsekvenserna av beslut på alla politikområden,

3. KONSTATERAR

- att omfattningen av alkoholrelaterade skador, särskilt bland utsatta personer, i trafiken och i arbetslivet, fortfarande är hög i medlemsstaterna, att 15 % av den vuxna befolkningen i EU regelbundet dricker i en omfattning som är skadlig och att mellan fem och nio miljoner barn i familjer i EU påverkas negativt av alkohol samt att skadligt och riskfyllt alkoholbruk är orsaken till cirka 16 % av fallen av misshandel och vanvård av barn och att uppskattningsvis 60 000 födselar av underviktiga barn varje år kan hänföras till skadligt och riskfyllt alkoholbruk ⁽⁹⁾ ⁽¹⁰⁾,

⁽⁸⁾ WHO:s regionalkontor för Europa, Alkohol i Europa (2006).⁽⁹⁾ Alkohol i Europa: ett folkhälsoperspektiv, Institute of Alcohol Studies, Storbritannien 2006, på grundval av WHO Global Burden of Disease Study, Rehm m. fl. 2004 och 2005.⁽¹⁰⁾ EU:s alkoholstrategi, Europeiska kommissionen (2006).

- att de negativa effekterna av skadligt alkoholbruk är större i de yngre åldersgrupperna för båda könen; att över 10 % av kvinnors mortalitet och cirka 25 % av mäns mortalitet i gruppen 15–29 år är relaterad till riksfyllt alkoholkonsumtion⁽¹⁾ och vidare att skadligt alkoholbruk bland barn och ungdomar även har negativa effekter på studieresultaten,
- att alkoholrelaterade frågor är relevanta också på gemenskapsnivå på grund av det gränsöverskridande inslaget och de negativa effekterna både när det gäller den ekonomiska och sociala utvecklingen samt folkhälsan,
- att marknadsföring av alkohol, tillsammans med inverkan från andra relevanta faktorer såsom familjens och den sociala miljöns roll, är en faktor som ökar sannolikheten för att barn och ungdomar kommer att börja använda alkohol och kommer att dricka mera om de redan använder alkohol⁽²⁾,
- att alkohol blev mer överkomligt i pris i hela EU mellan 1996 och 2004⁽³⁾ och att en lämpligt utformad nationell prispolitik, i synnerhet i samband med andra förebyggande åtgärder, kan påverka omfattningen av riskfylld och skadlig alkoholkonsumtion och alkoholrelaterade skador, särskild bland unga⁽⁴⁾,
- att med en alkoholkonsumtion på en given nivå kan fattigare befolkningsgrupper drabbas av alkoholrelaterade skador i oproportionerligt högre utsträckning, vilket bidrar till ojämlikhet i hälsa mellan befolkningsgrupperna och hälsoklyftor mellan medlemsstaterna⁽⁵⁾,
- att äldre vuxna (60 år och äldre) är känsligare för alkoholens skadeverkningar än andra vuxna, att alkoholrelaterade dödsfall bland äldre vuxna har ökat markant de senaste tio åren, och att dödligheten i vissa fall har mer än dubblats⁽⁶⁾,

- sambandet mellan skadlig alkoholkonsumtion och smittsamma sjukdomar såsom hiv/aids, tuberkulos och med mödrars hälsa⁽⁷⁾,
- att WHO:s regionala samråd i Europa⁽⁸⁾ betonade att resurser för att genomföra en politik och ändamålsenlig behandling för dem som behöver detta ansågs vara mycket viktigt,

4. BEAKTAR

- att det i EU:s alkoholstrategi konstateras att alkoholvanorna är kulturellt betingade och varierar mellan medlemsstaterna och att åtgärder därför måste vidtas med hänsyn till resultatet av nationella konsekvensanalyser⁽⁹⁾,
- att det finns ett behov av att tillhandahålla rådgivning och stöd för barn, ungdomar och unga och/eller familjer som påverkas av alkoholrelaterade skador,
- att det finns behov av att låta åldersgruppen 60-åringar och äldre ingå i nuvarande rapporteringssystem i EU:s medlemsstater och på EU-nivå,
- att det finns behov av att utforska beteendemönstren för män och kvinnor i olika åldersgrupper i syfte att bättre kunna skraddarsy alkoholförebyggande åtgärder, för att på ett ändamålsenligt sätt angripa de olika riskerna,
- att ojämlikhet i hälsa som grundas på sociala bestämningsfaktorer har en stark koppling till bland annat alkoholkonsumtion, både som orsak och konsekvens; att skadligt alkoholbruk i sig är en välkänd risk eller orsak till vissa smittsamma och icke smittsamma sjukdomar och påverkar arbetskraftens hälsotillstånd,

5. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA att

- tillämpa den goda praxis som det redogörs för i EU:s alkoholstrategi och använda sig av de belägg som finns för effektiva åtgärder för att minska alkoholrelaterade skador med hänsyn till de fem identifierade prioriteringarna: skydda ungdomar, barn och ofödda barn, minska antalet skador och dödsfall till följd av alkoholrelaterade trafikolyckor, förebygga alkoholrelaterade skador bland vuxna och minska de negativa effekterna på arbetsplatsen, informera, utbilda och öka medvetenheten om konsekvenserna av skadlig och riskfylld alkoholkonsumtion samt utveckla och bibehålla en gemensam kunskapsbas på EU-nivå,

⁽¹⁾ EU:s alkoholstrategi, Europeiska kommissionen (2006) och dess konsekvensanalys.

⁽²⁾ Vetenskapligt utlåtande från den vetenskapliga gruppen vid det europeiska forumet för alkohol och hälsa (2009) och Impact of Alcohol Advertising and Media Exposure on Adolescent Alcohol Use: A Systematic Review of Longitudinal Studies (2009).

⁽³⁾ Källa: Eurostat, särskilda beräkningar, L Rabinovich m. fl.

⁽⁴⁾ Rabinovich L m.fl. (2009) The affordability of alcoholic beverages in the EU: understanding the link between alcohol affordability, consumption and harms.

⁽⁵⁾ WHO Commission on the social determinants and Alcohol: Equity and Social Determinants, WHO Background paper for the Global Expert Meeting on Alcohol, Health and Social Development 23 September 2009 http://www.who.int/social_determinants/final_report/en/index.html

⁽⁶⁾ H Mats m. fl., Alcohol consumption among elderly European Union citizens (2009).

⁽⁷⁾ J Rehm m. fl., Alcohol, Social Development and Infectious Disease (2009).

⁽⁸⁾ WHO:s regionala samråd i Köpenhamn den 20–23 April 2009 http://www.who.int/substance_abuse/activities/globalstrategy/en/index.html

⁽⁹⁾ Kommissionens meddelande av den 24 oktober 2006 (14851/06, s. 4).

- främja en sektorsövergripande strategi och i samordning med arbetet på EU-nivå stärka eller, där så är lämpligt, utveckla övergripande nationella strategier eller handlingsplaner som är anpassade till nationella behov samt rapportera om utveckling och resultat till kommissionen senast 2011,
- utnyttja de mest effektiva åtgärderna för att fastställa lagstiftning och verkställighet på det alkoholpolitiska området på nationell nivå,
- överväga prispolitikens roll, bl. a. bestämmelser om happy hours, särskild beskattning av blandade drinkar och erbjudanden om gratisdrinkar, som ett effektivt verktyg, i synnerhet i samband med andra förebyggande åtgärder, bland flera möjliga för att minska alkoholrelaterade skador samt utvärdera dess effekt,
- gripa sig an frågan om den åldrande EU-befolkningens välbefinnande, inklusive följderna av skadlig alkoholkonsumtion för ett friskt och värdigt åldrande, på EU-nivå, och bidra till att öka kunskaperna hos vårdpersonal, informella vårdgivare och äldre medborgare om potentiell interaktion mellan läkemedel och alkohol,
- främja en sektorsövergripande strategi och i samordning med arbetet på EU-nivå stärka eller, där så är lämpligt, utveckla övergripande nationella strategier eller handlingsplaner som är anpassade till nationella behov samt rapportera om utveckling och resultat till kommissionen senast 2011,
- säkerställa att normer och uppförandekoder för självreglering, där sådana finns, utarbetas, genomförs och övervakas i samarbete med hälsofrämjande organ,
- inkludera vetenskapliga uppgifter om alkoholkonsumtion och skador orsakade av skadligt alkoholbruk i åldersgruppen 60 år och äldre i nuvarande informationssystem,
- förstärka forskningen om sambanden mellan skadligt alkoholbruk och infektionssjukdomar som hiv/aids och tuberkulos,
- utveckla och tillämpa förfaranden för tidig upptäckt och snabba ingripanden i primärvården och äldreomsorgen samt i skolhälsovården,
- främja initiativ för att öka medvetenheten om effekterna av skadligt alkoholbruk på hälsa och social välfärd som en del av den holistiska strategi som föreslås i konceptet för den hälsofrämjande skolan,

6. UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN att

- låta frågan om en alkoholpolitik med folkhälsan som grund stå kvar högt upp på dagordningen inför 2012 för att skapa hållbara och långsiktiga åtaganden att minska alkoholrelaterade skador på EU-nivå och se över prioriteringarna för nästa skede i kommissionens arbete för att stödja medlemsstaterna i arbetet med att minska alkoholrelaterade skador i EU,
- förstärka kartläggning, spridning och övervakning av effektiva åtgärder som syftar till att minimera de hälsomässiga och sociala konsekvenserna av skadligt alkoholbruk,
- förstärka utvecklingen och spridningen av evidensbaserade exempel på förebyggande program för att minska alkoholrelaterade skador under graviditet och bilkörning,
- erkänna att det är en politisk prioritering att ojämlikheten i hälsa minskas och att det är nödvändigt att denna ojämlikhet minskas genom både sociala och målinriktade alkoholförebyggande insatser, samtidigt som man tar hänsyn till sociala bestämningsfaktorer,
- engagera aktörer i distributionskedjan för alkoholdrycker i proaktiva insatser för att verkställa regleringsåtgärder så att deras produkter tillverkas, distribueras och marknadsförs på ett ansvarsfullt sätt, för att bidra till att minska alkoholrelaterade skador; vidare överväga hur man kan förbättra genomförandet av bestämmelser om marknads-

föring av alkohol nationellt och på EU-nivå för att effektivt skydda barn och ungdomar i möjligaste mån från att utsättas för marknadsföring av alkohol,

- säkerställa att normer och uppförandekoder för självreglering, där sådana finns, utarbetas, genomförs och övervakas i samarbete med hälsofrämjande organ,
 - inkludera vetenskapliga uppgifter om alkoholkonsumtion och skador orsakade av skadligt alkoholbruk i åldersgruppen 60 år och äldre i nuvarande informationssystem,
 - förstärka forskningen om sambanden mellan skadligt alkoholbruk och infektionssjukdomar som hiv/aids och tuberkulos,
 - utveckla och tillämpa förfaranden för tidig upptäckt och snabba ingripanden i primärvården och äldreomsorgen samt i skolhälsovården,
 - främja initiativ för att öka medvetenheten om effekterna av skadligt alkoholbruk på hälsa och social välfärd som en del av den holistiska strategi som föreslås i konceptet för den hälsofrämjande skolan,
 - överväga hur konsumenterna bäst kan informeras och utbildas, inklusive forskning om vilken roll alkoholmärkning kan ha när det gäller att hjälpa konsumenterna att beräkna sin egen konsumtion eller informera dem om hälsoriskerna,
 - beakta dessa slutsatser i arbetet med att utveckla och stödja genomförandet av EU-strategin för Östersjöregionen,
- #### 7. UPPMANAR KOMMISSIONEN att
- fortsätta att med kraft stödja medlemsstaterna när det gäller att utveckla en övergripande, effektiv och hållbar nationell alkoholpolitik,
 - vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att man tar fasta på målet om en minskning av alkoholrelaterade hälsoproblem och sociala problem vid utformningen och genomförandet av all relevant gemenskapspolitik och alla relevanta gemenskapsåtgärder,
 - där så är lämpligt, överväga ytterligare åtgärder för att skydda barn, ungdomar och unga från alkoholrelaterade skador, särskilt för att minska minderårigas drickande, berusningsdrickande (så kallad binge-drinking), exponering för marknadsföring av alkohol och skador som åsamkas barn som växer upp i familjer med alkoholproblem,

-
- utveckla kunskaper, i samarbete med medlemsstaterna, om de nuvarande gränsöverskridande problem i EU som orsakas av olaglig handel, gränsöverskridande marknadsföring och skillnader i konsumentpriser för alkoholdrycker,
 - utveckla kunskaperna avseende effekterna av alkohol på arbetsplatser och hur man angriper skadligt alkoholbruk inom en vidare ram för skade- och sjukdomsförebyggande samt hälsofrämjande,
 - senast 2012 rapportera till rådet om utvecklingen och resultatet av kommissionens arbete samt om de åtgärder som medlemsstaterna rapporterat om,
 - fastställa prioriteringarna för nästa skede i kommissionens arbete med alkohol och hälsa när den nuvarande strategin upphör 2012.
-

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

11 december 2009

(2009/C 302/08)

1 euro =

Valuta			Kurs		
Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,4757	AUD	australisk dollar	1,6076
JPY	japansk yen	131,13	CAD	kanadensisk dollar	1,5481
DKK	dansk krona	7,4420	HKD	Hongkongdollar	11,4373
GBP	pund sterling	0,90515	NZD	nyzeeländsk dollar	2,0274
SEK	svensk krona	10,4490	SGD	singaporiensk dollar	2,0495
CHF	schweizisk franc	1,5125	KRW	sydkoreansk won	1 718,14
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	11,0255
NOK	norsk krona	8,4435	CNY	kinesisk yuan renminbi	10,0755
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,2810
CZK	tjeckisk koruna	25,727	IDR	indonesisk rupiah	13 936,05
EEK	estnisk krona	15,6466	MYR	malaysisk ringgit	5,0166
HUF	ungersk forint	273,12	PHP	filippinsk peso	68,082
LTL	litauisk litas	3,4528	RUB	rysk rubel	44,3730
LVL	lettisk lats	0,7068	THB	thailändsk baht	48,868
PLN	polsk zloty	4,1457	BRL	brasiliansk real	2,5846
RON	rumänsk leu	4,2568	MXN	mexikansk peso	19,0144
TRY	turkisk lira	2,2058	INR	indisk rupie	68,7100

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 16.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen

Allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 302/09)

Medlemsstat	Frankrike
Berörda sträckor	Pointe-à-Pitre–La Désirade Pointe-à-Pitre–Les Saintes Pointe-à-Pitre–Marie-Galante Pointe-à-Pitre–Saint-Barthélemy Pointe-à-Pitre–Saint-Martin (Grand Case)
Datum för den allmänna trafikpliktens ikraftträdande	Upphävande
Adress där texten och all annan relevant information och/eller dokumentation om den allmänna trafikplikten kan erhållas	Förordning av den 10 november 2009 om upphävande av den allmänna trafikplikten för den regelbundna lufttrafiken mellan Pointe-à-Pitre, å ena sidan, och La Désirade, Les Saintes, Marie-Galante, Saint-Martin (Grand Case) och Saint-Barthélemy, å andra sidan NOR: DEVA0926582A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do För mer information kontakta Direction Générale de l'Aviation Civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE Tfn +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 16.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen

Allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 302/10)

Medlemsstat	Frankrike
Berörda linjer	Clermont–Ferrand–Lille Clermont–Ferrand–Marseille Clermont–Ferrand–Strasbourg Clermont–Ferrand–Toulouse
Datum då den allmänna trafikplikten träder i kraft	1 januari 2010
Adress där texten och all annan relevant information och/eller dokumentation om den ändrade allmänna trafikplikten kan erhållas	Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Lille/Beslut av den 26 november 2009 om allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik mellan Clermont-Ferrand och Lille NOR: DEVA0925650A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Marseille/Beslut av den 26 november 2009 om allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik mellan Clermont-Ferrand och Marseille NOR: DEVA0925656A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Strasbourg/Beslut av den 26 november 2009 om allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik mellan Clermont-Ferrand och Strasbourg NOR: DEVA0925660A Arrêté du 26 novembre 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Clermont-Ferrand et Toulouse/Beslut av den 26 november 2009 om allmän trafikplikt för regelbunden lufttrafik mellan Clermont-Ferrand och Toulouse NOR: DEVA0925664A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do Ytterligare information kan erhållas från: Direction Générale de l'Aviation Civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANKRIKE Tfn +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.5731 – AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2009/C 302/11)

1. Kommissionen mottog den 3 december 2009 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget AXA LBO FUND IV (AXA LBO, Frankrike), ytterst kontrollerat av Group AXA (AXA, Frankrike), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, förvärvar fullständig kontroll över företaget Home Shopping Europe GmbH (HSE, Tyskland) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

— AXA LBO: Delägare i företag,

— AXA: Internationell koncern verksam inom livförsäkringar och andra försäkringar samt tillhörande finansiella tjänster,

— HSE: Programföretag som sänder shoppingkanaler samt bedriver internet- försäljning.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EG) nr 139/2004, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301 eller 22967244) eller per post, med angivande av referens COMP/M.5731 – AXA LBO FUND IV/Home Shopping Europe, till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32.

MEDDELANDE

Den 12 december 2009 utkommer i *Europeiska unionens officiella tidning* C 302 A "Gemensamma sortlistan över arter av lantbruksväxter –28:e fullständiga utgåvan".

Prenumeranter på EUT kan utan extra kostnad erhålla detta nummer i samma antal och språkversioner som man prenumererar på. De som önskar erhålla denna tidning ombeds att returnera nedanstående beställningssedel vederbörligen ifylld inklusive prenumerationskod (står till vänster på adressetiketterna och börjar med O/...). Detta nummer av EUT kommer att levereras utan extra kostnad i upp till ett år från utgivningsdatumet.

Den som inte är prenumerant kan beställa och betala EUT på något av våra försäljningsställen (se http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm).

Detta nummer av EUT – liksom alla EUT (L, C, CA och CE) – kan läsas gratis på Internet (<http://eur-lex.europa.eu>).

BESTÄLLNINGSEDEL

Europeiska unionens publikationsbyrå
Prenumerationsavdelningen
2, rue Mercier
2985 Luxemburg
LUXEMBURG
Fax +352 2929-42759

Mitt prenumerationsnummer är: O/... .

Skicka mig ... gratisexemplar av *Europeiska unionens officiella tidning* C 302 A/2009 som min prenumeration ger mig rätt till.

Namn:

Adress:

Postadress

Datum: Underskrift:

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV